

“Osculetur me osculo oris sui quia meliora sunt ubera tua vino.”

Fasciculus murrae dilectus meus mihi inter ubera mea commorabitur. Leva eius sub capite mea et dextera illius amplexabitur me. Et dilectus meus loquitur mihi: "Surge propera, amica mea, formosa mea, et veni".

In lectulo meo per noctes quaesivi quem diligit anima mea: quaesivi illum et non inveni. Surgam et circuibo civitatem per vicos et plateas quaeram quem diligit anima mea: quaesivi illum et non inveni.

“Vulnerasti cor meum, soror: mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum et in uno crine colli tui. Quam pulchrae sunt mammae tuae, soror: mea sponsa, pulchriora ubera tua vino.”

Ego dormio et cor meum vigilat: vox dilecti mei pulsantis: “Aperi mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, quia caput meum plenum est rore et cincinni mei guttis noctium”. Surrexi ut aperirem dilecto meo: manus meae stillaverunt murra, digiti mei pleni murra probatissima. Pessulum ostii aperui dilecto meo at ille declinaverat atque transierat: anima mea liquefacta est ut locutus est: quaesivi et non inveni: illum vocavi et non respondit mihi.

“Quam pulchra es et quam decora, carissima, in deliciis.” Ego dilecto meo et ad me conversio eius. Leva eius sub capite meo et dextera illius amplexabitur me.

“Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut inferus aemulatio.”

uit *Canticum Canticatorum* (Hooglied)

“Laat zij mij kussen met de kus van haar mond want jouw borsten zijn beter dan wijn.”

Als een bundel mirre verblijft mijn geliefde tussen mijn borsten. Zijn linker arm is onder mijn hoofd en zijn rechter omarmt mij. En mijn geliefde zegt: “Sta snel op, mijn vriendin, mijn schoonheid, en kom mee”.

's Nachts in mijn bed heb ik gezocht wat mijn ziel liefheeft: ik heb hem gezocht en niet gevonden. Ik zal opstaan en de stad rondgaan door de straten en in brede straten zal ik zoeken wat mijn ziel liefheeft: ik heb hem gezocht en niet gevonden.

“Jij hebt mijn hart verwond, vriendin: mijn bruid, jij hebt mijn hart verwond met een van jouw blikken en met een lok in je hals. Hoe mooi zijn jouw borsten, vriendin: mijn bruid, jouw borsten zijn voortreffelijker dan wijn.”

Ik slaap en mijn hart waakt: de stem van mijn geliefde die klopt: “Doe mij open, mijn vriendin, mijn duifje, mijn onbevleete, want mijn hoofd is vol met dauw en mijn lokken met druppels van de nacht”. Ik ben opgestaan om voor mijn geliefde te openen: mijn handen druppelde van mirre, mijn vingers vol van de heerlijkste mirre. Ik heb de grendel van de deur geopend voor mijn geliefde maar hij heeft zich afgewend en is voorbijgegaan: mijn ziel is vergaan toen hij sprak: ik heb hem gezocht en niet gevonden: ik heb hem geroepen maar hij antwoordde niet.

“Hoe mooi ben jij en hoe bevallig, liefste, in genot.” Ik ben voor mijn geliefde en zijn verlangen is naar mij. Zijn linker arm is onder mijn hoofd en zijn rechter omarmt mij.

“Plaats mij als teken op jouw hart, als teken op jouw arm want liefde is sterk als de dood, afgunst wreed als het graf.”